

Na prahu nové Evropy.

(14. září 1940)

Když jsme jako kluci sledovali let ptáků, záviděli jsme jim. Byli šílenci, kteří si sestrojili křídla a chtěli je ovládat svaly rukou. Někteří se při tom zabili, jiní zůstali jen při náčrtech a aparatuře, kterou se nikdo neodvážil navléci. Aby se dalo létat, potřeboval se vynajít stroj, který by nebyl těžký a *vyvinul velikou sílu*, a to byl nakonec motor výbušný.

V myslích lidstva bloudí mnoho krásných idejí, ale poněvadž k jich uskutečnění chybí síla, zůstaly prozatím na papíře a kde se je někdo pokoušel s nedostatečnými prostředky provádět, obyčejně zkrachoval.

Staří tvrdili, že člověk nikdy létat nebude a podobně vykládali, že jde o snění, když se přišlo s myšlenkami velikých nadnárodních celků politických, hospodářských a kulturních. Není prý to možné vytvořit Spojené státy evropské, jako není možné, aby člověk jednou létat.

Veliké myšlenky, které musí mnoho starého bourat, aby větší postavily, potřebují mocné síly k odklizování a budování, síly větší než jakých bylo třeba k postavení toho, co právě dožívá. Teprve nové síly dávají zapravdu novým myšlenkám a tyto myšlenky vtělují ve skutečnost.

Cestou míru a za zeleným stolem nikdy se nemohla sjednotit stará Evropa. Síly, které tato veliká myšlenka měla v minulosti k dispozici, podobaly se síle lidských svalů, které měl k použití vynálezce prvních křídel.

Starý plutokraticko-liberalistický řád, kde svět a s ním i Evropu vedla Anglie, neměl vnitřní sílu, kterou by se daly vytvořit veliké politické, hospodářské

a kulturní celky, kde by malý člověk dostal se z bídy a kde by zavládl mír a kde by položky zbrojení byly nakonec užity k výchově a blahu všech malých a odstrkovaných.

K tomu, aby se svět dostal z bídy starého peněžnického a handlířského chytračení, musil se novým myšlenkám pořídit větší motor — síly, které nezávisely od zlata a od bankovních kont. Tyto síly získaly veliké myšlenky v nové hospodářské soustavě státního kapitalismu, který v různých formách se uplatnil v novém Německu, v nové Italii, v novém Rusku a v novém Japonsku.

Dnes, po roce války, ze sedmi velmocí Francie kapitulovala a nyní se pokouší o přestavbu v duchu nového řádu. Anglie zápasí o své bytí a není kapitulace daleká. Německo, Itálie, Rusko a Japonsko tvoří čtveřici pánů Staré pevniny, kterou představují Evropa, Afrika a Asie.

Vysílená Anglie chytá se jako tonoucí Spojených států a úpěnlivě se tam dožaduje, aby byla přičleněna k americkému kontinentu. To, co jsou Filipiny u asijského břehu, to by chtěla Anglie být pro Spojené státy u břehů evropských. Jakéhosi obra na rozcestí představují nyní Spojené státy. Mají nebo nemají si pálit prsty, aby pomohli britským boháčům z bryndy? Zajde-li britská veleříše, dostanou tak jako tak z britské konkursní podstaty veliké dědictví, aniž by potřebovaly se míchat do války, kterou Anglie lehkomyslně vyhlásila Německu.

Staré ideály našly mocné motory, které je promění ve skutečnost. První etapou nového vývoje byla dohoda německo-ruská, která vedla k vytvoření nejvýhodnější hranice, jakou kdy mohlo mít Rusko na západě. Je to hranice na nejužším místě mezi mořem Černým a Baltickým, která na severu je chráněna Mazurskými jezery, řekou Bugem a Pinskými mo-

čály. Ve středu se opírá o Karpaty a na jihu ji tvoří řeky Prut a Dunaj s ústím. Rusko si přišlo v této válce pro podíl z britsko-francouzské konkursní podstaty ve střední Evropě a vzrostlo o více než 23 miliony obyvatel. S čínským Turkestanem a s Mongolií Rusko představuje stát o 200 milionech obyvatel.

Německo v dnešní formě má 90 milionů obyvatel. S Protektorátem a spojeneckým Slovenskem přes 100 milionů a s Generálním guvernementem přes 110 milionů. Na západě a na severu Německo obsadilo území asi s 50 miliony obyvatel. Společně s Itálií kontroluje jihovýchodní část střední Evropy, která má bez Turecka 55 milionů obyvatel. Počítáme-li zbytek Francie, Španělsko a Portugalsko s 50 miliony obyvatel, pak *pod přímým vlivem osy Berlin—Řím je nyní na západ od šíje balticko-černomořské celá Evropa, která čítá více než 300 milionů obyvatel.*

V těchto 300 milionech německý národ je s více než 90 miliony. Společně s národem italským tvoří skoro polovinu obyvatel Evropy, ze které byla vyhoštěna Anglie.

K nové Evropě, kde je také 8 milionů Čechů a 40 milionů jiných Slovanů, patří jako nedílný celek Afrika, která byla dosud hanebně obhospodařována Brity a Francouzy. Tato Afrika o 30 milionech km² a se 150 miliony obyvatel nahradí zítřejší Evropě Ameriku, která do války světové přijímala ochotně její přebytek obyvatel v počtu jednoho milionu ročně.

Evropa po světové válce neměla se kam rozepnout. Přes 300 milionů obyvatel se tu tísnilo na necelých 5 milionech km². To byla hustota 60 až 70 obyvatel na 1 km². Zatím co ve Spojených státech amerických, které měří bez Aljašky skoro 8 milionů km², mají nyní na 1 km² jen 16 obyvatel.

Jakmile Afrika se stane součástí Evropy, 450 milionů obyvatel obou světadílů bude mít k dispozici

35 milionů km² a tím tu klesne hustota na 13 obyvatel na 1 km². Při odečtení pouští bude pak Evropa s Afrikou mít podobnou hustotu obyvatelstva jako nyní Spojené státy.

Evropa, Afrika a Rusko budou mít pak 650 milionů obyvatel na 60 milionech km² a z toho bude přes 500 milionů bělochů, nepočítaje obyvatele Britských ostrovů. Od Kapského Města až za polární kruh bude se myslet jednou ideologií a půjde se za jedním cílem. Od Lisabonu až po Vladivostok bude trvalá dohoda o dalším budování světa.

Podíváme-li se trochu lupou na plutokratickou politiku z poslední doby, nebylo to v Anglii nic jiného, než chytrácká defensiva proti Evropě, která představovala přetopený kotel. Byla to defensiva starého řádu, který nemohl do Afriky vpustit Evropu, jako ji v minulém století pouštěla k sobě Amerika, poněvadž by to znamenalo konec britského kořistnictví, přivoděný zcela suchou cestou, za studena.

Nový Evropan musí se na problémy, které nás čekají, dívat podobně, jako se díval vystěhovalec, který šel do Ameriky. V Americe mu nikdo jeho národní kulturu nebral, ale životní potřeba nutila ho, aby mluvil s ostatními příslušníky Spojených států jednou dorozumívací řečí.

Je třeba myslet v kontinentech, jak řekl české inteligenci tyto dny říšský ministr dr. Goebbels. Myslet v kontinentech znamená současně myslet na budoucnost a máchnout rukou nad minulostí, která chtěla létat s křídly uvázanými jen na rukách a která proto zkrachovala. Myslet v kontinentech znamená především zamontovat do křídel lidských ideálů silný motor totalitního řádu. Pro letadlo tímto motorem opatřené vytvořila nyní německá branná moc v Evropě znamenitou startovací plochu.

Evropa se instinktivně rozpíná k jihu, a to je směr také pro cestu našeho národa, který snad dostane v Africe zítra také kus z britského dědictví, jako ostatní národové evropského společenství. Musí si to však zasloužit a stisknout přátelskou ruku, kterou mu tyto dny německý národ opět nabídl.